

การเปิดเผยไฟล์เสียงบันทึกการประชุม

เรื่องนี้เป็นกรณีการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไฟล์เสียงบันทึกการประชุม สภามหาวิทยาลัย มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร

นายสุเมธี ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไฟล์เสียงบันทึกการประชุมสภามหาวิทยาลัย ในวาระ เรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการบริหารการเงินและทรัพย์สิน และวาระเรื่อง ขอกำหนด กรอบการลงทุนหรือการจัดหาผลประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัย เพื่อประกอบการให้ข้อมูลต่อกรรมการต่อไป โดยมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย แห่งไทย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดบันทึกหรือเผยแพร่ภาพ หรือเสียงของการประชุม เว้นแต่ในกรณีเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ในการจัดการประชุม ของเลขานุการสภามหาวิทยาลัย นายสุเมธีจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไฟล์เสียงบันทึกการประชุมสภามหาวิทยาลัย ที่นายสุเมธีขอ นั้น เบื้องต้นมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ไฟล์เสียงบันทึกการประชุมดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือไม่ โดยเห็นว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้นิยาม “ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำโดยสภาพ ของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร...การบันทึกภาพหรือเสียง... และ “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล ของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏไฟล์เสียงบันทึกการประชุมของสภามหาวิทยาลัย จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยการจัดประชุมสภามหาวิทยาลัยไทยดังกล่าว เป็นการดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นข้อบังคับที่ใช้อยู่ในเวลานั้น ข้อบังคับ ดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ต้องบันทึกเสียงการประชุมไว้เป็นหลักฐาน ประกอบกับหนังสือเชิญประชุมสภา มหาวิทยาลัยในครั้งนั้นก็มิได้มีข้อความระบุขออนุญาตบันทึกเสียงการประชุมไว้ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับ จึงได้กำหนดให้แจ้งผู้มาประชุมและขออนุญาตบันทึกเสียง ดังนั้น การบันทึกเสียงการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งดังกล่าว จึงเป็นเพียงการบันทึกเสียงเพื่อใช้ตรวจสอบ ความถูกต้องในการจัดทำรายงานการประชุมตามหน้าที่ที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของสภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบ ปฏิบัติให้ถูกต้องเท่านั้น ไฟล์บันทึกเสียงดังกล่าวจึงไม่ถือว่าอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน ของรัฐไม่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีอำนาจรับเรื่องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ - ๗๙

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๕๙/๒๕๖๗

นายอาทิตย์ จรจรรัส นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”